

negaarden. Ved Ankomsten til H. modtager han og hans Kone dem personlig han tilbyder dem stadigt Tilhold i Præstegaarden, de fæstes kun bort paa den Betingelse, at de skulde have Fritid til at deltage i Menighedslivet. Skulde nogen ikke føle sig tilfreds ved Opholdet, kan hun paa 3 Maaneder tjene saa meget, at hun kan rejse hjem igjen paa 1ste Plads. Send blot Kvinderne herover, om det skulde være 11,000 af de overtallige der hjemme, her er Brug for dem i alle Fag, skrives derovre fra. Bjørnson, med hvem Taleren under hans Ophold paa Askov havde talt, tilraadede ogsaa Kvinderne at udvandre, naar de forstaa huslig Gjerning, de ville blive behandlet som Damer, faa et tæppebelagt Køkken og et hyggeligt Værelse. Hvem der vil søge Erhverv, raader Frk. L. til at tage til Østen, i Vesten er Folk for fattige til at holde Tyende, men der er Nybyggere i Mængde, som ønske at gifte sig for at faa Medhjælp. Til Efteraaret sender Frk. L. et Hold paa 5 til Hartford, hvoriblandt et ungt Par, som vil oprette et Højskolehjem, der senere tænkes udvidet til en Højskole. Paa de mange Forespørgsler om, hvad man skal lære for at tage til Amerika, svarer Frk. L: Uddan Dem i Engelsk, Kogning, Bagning, Vask og Strykning.

Høgsbro takkede for Foredraget. Grunden til, at Styrelsen havde ønsket Sagen drøftet, var, at den ogsaa troede, at der var Trang til et udvidet Arbejdsmarked for Kvinder.

Frk. *Frederiksen* takkede Foredragsholderinden, ogsaa hun tror paa Udvandring, den vil lette Kaarene, men ganske ufarlig er den ikke. Det kan være farligt i et fremmed Land at blive kastet ud af sin Plads, fordi man er syg, og det følger med at være fæstet i ugevis. Det er uvæsenligt, om de udvandrende Kvinder ere dannede eller ikke, det er kraftige Arme, det kommer an paa. I Amerika maa Kvinderne tage fat paa alt, Amerikanerne tage selv de bedste Pladser og lade de Fremmede arbejde for sig. Disse ere i det hele ikke vel set, de afgive 12 Gange saa mange Forbrydere som de indfødte. Kun ved sejt Udholdenhed vinder man frem. Kvinderne bør tage til Vesten, der er færre Kvinder, i Østen ere de i Overtal.

Frk. *Lindberg*: Præsterne overløbes af rige amerikanske Familjer, der søge Piger. Lad os begynde i Hartford, der udstødes de ikke, fordi de ere syge.

Professor *Falbe-Hansen* troede, at Frk. Lindbergs varme Hjerter og rige Fantasi bragte hende til at male med for lyse Farver. En lønnet Lærerindestilling kan ikke faas, Tjenestepiger kunne de blive strax, men Arbejdet er strængt, strængere end her hjemme.

Fru *Jensen-Tusch*: Jeg har aldrig set Piger arbejde saa strængt her som i Amerika, Vask og Strykning maa ugentlig bestrides ved Siden af al den anden Gjerning.

Frk. *Lindberg*: Bind an med Arbejdet. Derovre betaler